

unødvendigt pålægges flere byrder af forældrene, da de allerede har valgt at lade sig skille og dermed har medvirket og bidraget negativt til barnets udvikling.

Fremover vil det også være muligt for domstolen at fastsætte deleordninger. Det kan især være hensigtsmæssigt, hvor faderen og moderen bor tæt på hinanden, og hvor barnet kan fastholdes i sin normale skole eller daginstitution. En deleordning kan således bruges til at gennemføre et af lovens vigtigste principper: barnets ret til begge sine forældre.

Det er også vigtigt at huske på, at en familie består af flere end far og mor, og derfor kan der som noget nyt i særlige tilfælde fastsættes samvær med barnet for andre end dets forældre, f.eks. bedsteforældre, søskende og/eller halvsøskende.

Det er ikke nogen hemmelighed, at en af grundene til, at Dansk Folkeparti er gået aktivt ind i arbejdet, har været, at vi har kunnet se, hvordan alt for mange børn har været afholdt fra at se en af forældrene, typisk faderen, på grund af samværschikane. Det er desværre sådan i dag, at forældrenes interne stridigheder og manglende kærlighed til hinanden har smittet af på barnets ret til begge sine forældre. Det er ganske enkelt ikke rimeligt, og i visse sager er det direkte uanstændigt at fratage barnet muligheden for at se samværsforælderen på grund af en konflikt in mellem to voksne mennesker. Der skal derfor fremover i højere grad end i dag fastlægges erstatningssamvær, såfremt samværet uden grund chikaneres af den ene eller den anden part.

Det skal ligeledes have betydning for afgørelse om forældremyndighed og barnets bopæl, hvem af forældrene der har bedst evne til at samarbejde og sikre barnets samvær med den anden forælder. Dette princip er ligeledes et af de grundlæggende principper, og denne bestemmelse skal i højere grad end i dag benyttes af det offentlige system, herunder domstolene, når der skal træffes beslutninger om barnets bopæl og forældremyndighed. Bestemmelsen skal også ses i sammenhæng med ønsket om at forhindre samværschikane.

Der åbnes også op for, at der kan fastsættes hyppigere samvær med små børn. Det har der været en del kritik af også i høringssvarene, men jeg mener, at det er godt for barnet i en tidlig alder at have samvær med begge sine forældre for på den måde at styrke tilknytningen mellem barnet og faderen på et tidligt stadie.

Vi ved fra flere undersøgelser, at skilsmissebørn risikerer at få varige men, som følger dem igennem hele livet. Det er det ansvar og den konsekvens, ægtefæller og samboende skal huske på, når de kommer i tanke om at afbryde fællesskabet. Skilsmissebørn er mere syge, har lettere ved at blive stressede, går mere til psykolog og har svært ved at stifte ægteskab og indgå i forpligtende sammenhænge senere hen i livet på grund af frygten for at blive svigtet igen.

Der er selvfølgelig ikke én hovedregel for, hvordan skilsmissebørn udvikler sig, men der er grund til nøje at overveje konsekvenserne, inden man beslutter sig for at afbryde et fællesskab som f.eks. et ægteskab.

Det er ikke kun forældrene, der skal ansvarliggøres, det er også det offentlige system, herunder domstolene. Derfor indføres der et krav om, at dommerne i deres afgørelser fremover skal give klarere og bedre begrundelser, end de gør i dag. Det er kun rimeligt, at det klart fremgår, hvorfor sagen er faldet ud, som den er. Bedre begrundelser kan ligeledes udgøre en del af beslutningsgrundlaget, såfremt en sag ankes og statsforvaltningen kan se, under hvilke præmisser en far eller mor har fået del i f.eks. den fælles forældremyndighed.

Dansk Folkeparti er grundlæggende positivt stemt over for forslagene og den politiske aftale – vi har også været med til at skrive begge dele – men som det er med ethvert kompromis, er der gode og dårlige ting. Vi er som sagt stort set tilfredse med begge lovforslagene.

Dog finder vi det problematisk, at betænkningen om barnets perspektiv fra udvalget om forældremyndighed og samvær i sin tid udråbte høring af børn i alle aldre til at være den altoverskyggende løsning. Dansk Folkeparti er på ingen måde modstandere af, at man skal høre børn og inddrage børn i behandlingen af disse sager – det gør man også i dag. Vi frygter dog, at der kan komme for meget fokus på barnets mening, og at vi dermed risikerer at ansvarliggøre børnene stik imod de principper, som er fastslået i den politiske aftale.

Det er derfor i sidste ende op til ministeren at sikre, at lovens principper bliver fuldt ud implementeret i virkelighedens verden, og dermed sikre, at barnet ikke ansvarliggøres. Netop fordi vi har denne bekymring, finder vi det fornuftigt, at der bliver mulighed for at udpege en uvildig person, hvis opgave bliver at beskytte barnet imod ansvarliggørelse. Der vil altid være et loyalitetsforhold til ens forældre, og derfor er det